

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social

Baixa mèdica per aïllament preventiu (covid-19) i conductes que poden ser constitutives d'acomiadament disciplinari

15-10-2021

La prestació d'incapacitat temporal està regulada en l'[article 169 i següents del vigent TRLGSS](#), i consisteix en un subsidi econòmic d'una durada màxima de 365 dies, prorrogable 180 dies més quan es presumeixi que el treballador/a pot ser donat d'alta mèdica per curació durant aquesta pròrroga. L'origen d'aquesta prestació pot ser tant comuna -malaltia comuna o accident no laboral- com professional -accident de treball o malaltia professional-, si bé els requisits i les quanties del subsidi varien segons els casos.

La situació de pandèmia que ha provocat la covid-19 ha fet que apareguin supòsits específics d'incapacitat temporal derivats de la necessitat de contenir la propagació del virus SARS-CoV-2 i evitar els contagis entre els ciutadans. D'aquesta manera, els serveis de salut competents poden estendre la baixa mèdica en els supòsits en els quals sigui procedent l'aïllament preventiu d'un treballador/a per risc de contagi, especialment quan les circumstàncies de salut de la persona afectada ho recomanin. La casuística és molt abundant, però ja hi ha alguns pronunciaments judicials que intenten delimitar l'abast d'aquests supòsits i les obligacions que se'n deriven per als beneficiaris de la prestació d'incapacitat temporal.

Analitzem ara la [Sentència de 28 de juny de 2021 del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, Sala Social](#), que resol el cas d'una treballadora que va ser acomiadada per la seva empresa quan es trobava de baixa mèdica per aïllament per risc de contagi de covid-19, considerant que en l'acompliment del seu treball era impossible garantir aquest aïllament en compartir espai de treball amb altres persones, resultava impossible organitzar el desenvolupament del treball de manera que no fos així i s'havia descartat el teletreball en atenció a la naturalesa de l'activitat, que era un taller de confecció tèxtil. Tot això a pesar que l'empresa va acreditar dur a terme una intensa activitat preventiva de desinfecció del centre, dotació d'EPI a totes les persones treballadores i ventilació constant dels espais de treball. Malgrat tot això, el metge de la treballadora va considerar que, ateses les delicades condicions de salut d'aquesta persona, n'era procedent l'aïllament preventiu per evitar que pogués contreure la malaltia, de manera que va estendre la baixa mèdica que va donar inici al procés d'incapacitat temporal.

El Tribunal considera provat, per captures de l'aplicació Facebook, que la beneficiària de la prestació va participar en la presentació d'un llibre per part del seu cònjuge als locals d'una associació cultural. En les fotos que es reproduïxen en aquesta aplicació, la treballadora apareix sense mascareta, al costat d'altres persones -que no consta que fossin convivents amb ella-, algunes de les quals tampoc no la portaven. L'empresa, en el moment en què coneix aquests fets, acomiada la treballadora, i aquest acomiadament és declarat improcedent pel jutjat social competent.

Finalment, cal tenir en compte que l'article 175.2 del TRLGSS estableix que el dret al subsidi per incapacitat temporal pugui ser suspès quan, sense causa raonable, el beneficiari rebutgi o abandoni el tractament que li fos indicat. En aquest punt, és cert que l'expressió que utilitza el legislador no condueix necessàriament a entendre que en aquests supòsits sigui procedent, sense més, la suspensió de la prestació, si bé tampoc no s'ha de descartar aquesta possibilitat en tot cas.

Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació